

HET BOEK EZRA:

1

Cyrus geeft verlof tot terugkeer.

- 1 In het eerste jaar nu van Kores,
koning van Perzië,
opdat volbracht wierd het Woord des HEEREN
uit den mond van Jeremia,
verwekte de HEERE den geest van Kores,
koning van Perzië,
dat hij eene stem liet doorgaan
door zijn gansche koninkrijk,
zelfs ook in geschrifte,
zeggende:
- 2 "Zóó zegt Kores,
koning van Perzië:
'De HEERE,
de God des hemels,
heeft mij alle koninkrijken der aarde gegeven,
en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen
te Jeruzalem,
dat in Juda is.
- 3 Wie is onder ulieden van al Zijn volk?
Zijn God zij met hem,
en hij trekke op naar Jeruzalem in Juda,
en hij bouwe het huis des HEEREN
des Gods Israëls:
Hij is de God,
Die te Jeruzalem woont.
- 4 En al wie achterblijven zoude in alle de plaatsen,
waar hij als vreemdeling verkeert,
dien zullen de lieden zijner plaats bevorderlijk zijn
met zilver
en met goud,
en met have
en met beesten,
benevens eene vrijwillige gave voor het huis Gods,
Die te Jeruzalem woont."
- 5 Toen maakten zich op
de hoofden der vaderen
van Juda
en Benjamin,
en de Priesters
en de Levieten,
benevens een iegelijk wiens geest God verwekte,
dat zij optrokken om te bouwen het huis des HEEREN,
Die te Jeruzalem woont.
- 6 Allen nu,
die rondom hen waren,
sterkten hunlieder handen
met zilveren vaten,
met goud,
met have,
en met beesten,
en met kostelikheden,
behalve alles dat vrijwilliglijk gegeven werd.

7 Ook bracht de koning Kores uit
de vaten van het huis des HEEREN,
die Nebukadnezar uit Jeruzalem had uitgevoerd
en in het huis zijns gods had gesteld:
8 en Kores,
de koning van Perzië,
bracht ze uit
door de hand van Mithredath
den schatmeester,
die ze Sesbazzar,
den vorst van Juda, toetelde.
9 En dit is hun getal:
dertig gouden bekkens,
duizend zilveren bekkens,
negenentwintig messen,
10 dertig gouden bekers,
vierhonderd en tien andere zilveren bekers,
andere vaten duizend:
11 alle vaten van goud
en van zilver
waren vijfduizend en vierhonderd;
deze alle voerde Sesbazzar op
met degenen,
die uit de gevangenschap opgevoerd werden,
van Babel naar Jeruzalem.

2

Lijst der terugkeerende Israëlieten:

1 Dit zijn de kinderen van dat landschap,
die optrokken uit de gevangenschap der weggevoerden,
die Nebukadnezar,
koning van Babel,
weggevoerd had naar Babel,
die naar Jeruzalem en Juda zijn wedergekeerd,
een iegelijk naar zijne stad;
2 dewelke kwamen met Zerubbabel,
Jesúa,
Nehemia,
Seraja,
Reëlaja,
Mordechai,
Bilsan,
Mispar,
Bigvai,
Rehum
en Baëna.

Dit is het getal der mannen des volks Israëls.

3 De kinderen van Paros,
tweeduizend honderd tweeënzeventig;
4 de kinderen van Sefatja,
driehonderd tweeënzeventig.
5 de kinderen van Arah,
zevenhonderd vijfenzeventig.
6 de kinderen van Pahath-Moab,
van de kinderen van Jesúa-Joab,
tweeduizend achthonderd en twaalf;

- 7 de kinderen van Elam,
duizend tweehonderd vierenvijftig;
- 8 de kinderen van Zattu,
negenhonderd vijfenveertig;
- 9 de kinderen van Zakkai,
zevenhonderd en zestig;
- 10 de kinderen van Bani,
zeshonderd tweeënveertig;
- 11 de kinderen van Bebai,
zeshonderd drieëntwintig;
- 12 de kinderen van Azgad,
duizend tweehonderd tweeëntwintig;
- 13 de kinderen van Adonikam,
zeshonderd zesenzestig;
- 14 de kinderen van Bigvai,
tweeduizend zesenvijftig;
- 15 de kinderen van Adin,
vierhonderd vierenvijftig;
- 16 de kinderen van Ater,
van Hizkía,
achtennegentig;
- 17 de kinderen van Bezai,
driehonderd drieëntwintig;
- 18 de kinderen van Jora,
honderd en twaalf;
- 19 de kinderen van Hasum,
tweehonderd drieëntwintig;
- 20 de kinderen van Gibbar,
vijfennegentig;
- 21 de kinderen van Bethlehem,
honderd drieëntwintig;
- 22 de mannen van Netofa,
zesenvijftig;
- 23 de mannen van Anathoth,
honderd achtentwintig;
- 24 de kinderen van Azmávech,
tweeënveertig;
- 25 de kinderen van Kirjath Arim,
Kefira
en Beëroth,
zevenhonderd drieënveertig;
- 26 de kinderen van Rama
en Gaba,
zeshonderd éénëntwintig;
- 27 de mannen van Michmas,
honderd tweeëntwintig;
- 28 de mannen van Beth-El
en Ai,
tweehonderd drieëntwintig;
- 29 de kinderen van Nebo,
tweeënveertig;
- 30 de kinderen van Magbis,
honderd zesenvijftig;
- 31 de kinderen van den anderen Elam,
duizend tweehonderd vierenvijftig;
- 32 de kinderen van Harim,
driehonderd en twintig;
- 33 de kinderen van Lod,

- Hadid,
en Ono,
zevenhonderd vijftewintig;
34 de kinderen van Jericho,
driehonderd vijfenveertig;
35 de kinderen van Senää,
drieduizend zeshonderd en dertig.
36 De Priesters:
de kinderen van Jedaja,
van het huis van Jesúa,
negenhonderd drieënzeventig;
37 de kinderen van Immer,
duizend tweeënvijftig;
38 de kinderen van Pashur,
duizend tweehonderd zevenenveertig;
39 de kinderen van Harim,
duizend en zeventien.
- 40 De Levieten:
de kinderen van Jesúa
en Kadmiël,
van de kinderen van Hodavja,
vierenzeventig.
- 41 De zangers:
de kinderen van Asaf,
honderd achtentwintig.
- 42 De kinderen der portiers:
de kinderen van Sallum,
de kinderen van Ater,
de kinderen van Talmon,
de kinderen van Akkub,
de kinderen van Hatita,
de kinderen van Sobai,
deze allen waren honderd negenendertig.
- 43 De Nethinim:
de kinderen van Ziha,
de kinderen van Hasufa,
de kinderen van Tabbaoth,
44 de kinderen van Keros,
de kinderen van Siaha,
de kinderen van Padon,
45 de kinderen van Lebana,
de kinderen van Hagaba,
de kinderen van Akkub,
46 de kinderen van Hagab,
de kinderen van Samlai,
de kinderen van Hanan,
47 de kinderen van Giddel,
de kinderen van Gahar,
de kinderen van Reaja,
48 de kinderen van Rezin,
de kinderen van Nekoda,
de kinderen van Gazzam,
49 de kinderen van Uzza,
de kinderen van Paséah,
de kinderen van Besai,

50 de kinderen van Asna,
de kinderen der Meüniten,
de kinderen der Nefusieten,
51 de kinderen van Bakbuk,
de kinderen van Hakufa,
de kinderen van Harhur,
52 de kinderen van Bazluth,
de kinderen van Mehida,
de kinderen van Harsa,
53 de kinderen van Barkos,
de kinderen van Sisera,
de kinderen van Témah,
54 de kinderen van Nezáah,
de kinderen van Hatifa.

55 De kinderen der knechten van Salomo:
de kinderen van Sotai,
de kinderen van Soféreth,
de kinderen van Peruda,
56 de kinderen van Jaäla,
de kinderen van Darkon,
de kinderen <van> Giddel,
57 de kinderen van Sefatja,
de kinderen van Hattil,
de kinderen van Pochéreth-Hazzebaïm,
de kinderen van Ami:
58 alle de Nethinim
en de kinderen der knechten van Salomo
waren driehonderd tweeënnegentig.

59 Deze trokken op van Telmélah,
Telharsa,
Kerub,
Addan
en Immer;
doch zij konden hunner vaderen huis
en hun zaad niet bewijzen,
of zij uit Israël waren:

60 de kinderen van Delaja,
de kinderen van Tobía,
de kinderen van Nekoda,
zeshonderd tweeënvijftig;

61 en van de kinderen der Priesters,
de kinderen van Habaja,
de kinderen van Koz,
de kinderen van Barzallai,
die van de dochteren van Barzillai den Gileadiet
eene vrouw genomen had,
en naar hunnen naam genoemd was.

62 Dezelve nu zochten hun register onder degenen,
die in het geslachtregister gesteld waren,
maar zij werden niet gevonden;
daarom werden zij als onreinen
van het Priesterschap geweerd;

63 en Hattirsatha zeide tot hen,
dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten,
totdat er een Priester stond met Urim en met Tummim.

64 Deze gansche gemeente te zamen
was tweeënveertigduizend driehonderd zestig;

65 behalve hunne knechten en hunne maagden,
die waren zeventuizend driehonderd zeventendertig,
en zij hadden tweehonderd zangers
en zangeressen;
66 hunne paarden waren zeventhonderd zesendertig,
hunne muilieren tweehonderd vijfenveertig,
67 hunne kemelen vierhonderd vijfendertig,
de ezels zesduizend zeventhonderd en twintig.
68 En *sommigen* van de hoofden der vaderen,
als zij kwamen in het huis des HEEREN,
Die te Jeruzalem *woont*,
gaven vrijwilliglijk voor het huis Gods,
om dat te zetten op zijn vaste plaats:
69 zij gaven naar hun vermogen
voor den schat des werks,
aan goud éénezesstigtduizend drachmen,
en aan zilver vijfduizend ponden,
en honderd priesterrokken.
70 En de Priesters en de Levieten,
en *sommigen* uit het volk,
zoo ook de zangers
als de portiers
en de Nethinim,
woonden in hunne steden,
en gansch Israël in zijne steden.

3

Wederoprichting van het altaar. De viering van het Loofhuttenfeest:

1 Toen nu de zevende maand aankwam,
en de kinderen Israëls in de steden waren,
verzamelde zich het volk als een éénig man
te Jeruzalem.
2 En Jesús,
de zoon Jozadaks,
maakte zich op,
en zijne broederen de Priesters,
en Zerubbabel,
de zoon Sealtiëls,
en zijne broederen,
en zij bouwden het altaar des Gods Israëls,
om daarop brandofferden te offeren,
gelijk geschreven is in de wet van Mozes den man Gods;
3 en zij vestigden het altaar op zijne stelling,
maar met verschrikking,
die over hen was
vanwege de volken der landen;
en zij offerden daarop brandofferden den HEERE,
brandofferden des morgens
en des avonds.
4 En zij hielden het feest der loofhutten
gelijk geschreven is,
en *zij offerden* brandofferden
dag bij dag in getale,
naar het recht,
van elk dagelijks op zijnen dag.
5 Daarna ook het gedurig brandoffer,
en *het offer* der nieuwe maanden

- en van alle gezette hoogtijden des HEEREN,
die geheiligd waren:
ook van een ieder,
die eene vrijwillige offerande
den HEERE vrijwilliglijk offerde.
- 6 Van den eersten dag der zevende maand af
begonnen zij den HEERE brandofferen te offeren.
Doch de grond van den tempel des HEEREN was niet gelegd.
- 7 Zoo gaven zij geld aan de houters
en werkmeesters,
ook spijs
en drank
en olie
aan de Sidoniërs
en aan de Tyriërs,
om cederenhout van den Libanon te brengen
aan de zee naar Jafo,
naar de vergunning van Kores,
koning van Perzië, aan hen.
- Aanvang van den herbouw des tempels:*
- 8 In het tweede jaar nu hunner aankomst
ten huize Gods te Jeruzalem,
in de tweede maand,
begonnen Zerubbabel,
de zoon Sealtiëls,
en Jesús,
de zoon Jozadaks,
en de overigen hunner broederen,
de Priesteren,
en de Levieten
en allen die uit de gevangenschap te Jeruzalem gekomen waren;
en zij stelden de Levieten
van twintig jaar oud
en daarboven
om opzicht te nemen over het werk van des HEEREN huis.
- 9 Toen stond Jesús,
zijne zonen
en zijne broederen,
en Kadmiël met zijne zonen,
kinderen van Juda,
als één *man*,
om opzicht te hebben over degenen die het werk deden
aan het huis Gods
met de zonen van Hénadad,
hunne zonen
en hunne broederen,
de Levieten.
- 10 Als nu de bouwlieden den grond van des HEEREN tempel leiden,
zoo stelden zij de Priesters aangekleed zijnde,
met trompetten,
en de Levieten,
Asafs zonen,
met cymbalen,
om den HEERE te loven naar de instelling Davids,
des konings van Israël.
- 11 En zij zongen bij beurten,
den HEERE lovende

en dankende
dat Hij goed is,
dat Zijne weldadigheid tot in eeuwigheid is
over Israël;

en al het volk juichte
met groot gejuich,
als men de HEERE loofde
over de grondlegging van het huis des HEEREN.

- 12 Maar velen van de Priesters
en Levieten
en hoofden der vadersen,
die oud waren,
die het eerste huis gezien hadden,
dit huis in zijne grondlegging voor hunne oogen zijnde,
weenden met luider stem;
maar velen verhieven de stem
met gejuich
en met vreugde,
- 13 zoodat het volk niet onderkende
de stem van het gejuich der vreugde,
van de stem des geweens van het volk;
want het volk juichte met groot gejuich,
zoodat de stem tot van verre gehoord werd.

4

Hindernissen bij het herbouwen van stad en tempel:

- 1 Toen nu de wederpartijders van Juda
en Benjamin hoorden,
dat de kinderen der gevangenschap
den HEERE den God Israëls den tempel bouwden,
- 2 zoo kwamen zij aan tot Zerubbabel
en tot de hoofden der vadersen,
en zeiden tot hen:
"Laat ons met ulieden bouwen,
want wij zullen uwen God zoeken,
gelijk gijlieden;
ook hebben wij Hem geofferd sinds de dagen Esar-Haddons,
des konings van Assur,
die ons herwaarts heeft doen optrekken."
- 3 Maar Zerubbabel
en Jesús
en de overige hoofden der vadersen Israëls
zeiden tot hen:
"Het betaamt niet,
dat gijlieden
en wij onzen God een huis bouwen,
maar wij alleen zullen het
den HEERE den God Israëls bouwen,
gelijk als de koning Kores,
koning van Perzië,
ons geboden heeft."
- 4 Evenwel maakte het volks des lands
de handen des volks van Juda slap,
en verstoorde hen in het bouwen,
- 5 en zij huurden tegen hen raadslieden
om hunnen raad te vernietigen,
alle de dagen van Kores,

- koning van Perzië,
tot aan het koninkrijk van Darius,
des konings van Perzië.
- 6 En onder het koninkrijk van Ahasveros,
in het begin zijns koninkrijks,
schreven zij eene aanklacht
tegen de inwoners van Juda
en Jeruzalem.
- 7 En in de dagen van Artahsasta
schreef Bislam,
Mithredath,
Tabeël,
en de overigen van zijn gezelschap,
aan Artahsasta,
koning van Perzië,
en het schrift des briefs was in het Syrisch geschreven,
en in het Syrisch uitgelegd.
- 8 Rehum de kanselier
en Simai de schrijver
schreven een brief tegen Jeruzalem
aan den koning Artahsasta,
op deze manier.
- 9 Toen *schreven* Rehum de kanselier
en Simsai de schrijver,
en de overigen van hun gezelschap,
de Dinaïeten,
de Afarsathkieten,
de Tarpelieten,
de Afarsieten,
de Arkevieten,
de Babyloniërs,
de Susankieten,
de Dehavieten,
de Elamieten,
- 10 en de overige volken,
die de groote
en vermaarde Asnappar heeft vervoerd
en doen wonen in de stad van Samarië,
ook de overigen aan deze zijde der rivier
op zulk een tijd.
- 11 Dit is een afschrift van den brief,
dien zij aan hem,
aan den koning Artahsasta,
zonden:
"Uwe knechten,
de mannen aan deze zijde der rivier,
en op zulken tijd.
- 12 Den koning zij bekend,
dat de Joden,
die van u zijn opgetrokken,
tot ons gekomen zijn te Jeruzalem,
bouwende die oproerige
en booze stad,
waarvan zij de muren voltrekken
en de fundamenten samenvoegen.
- 13 Zoo zij nu den koning bekend,
indien deze stad zal worden opgebouwd
en de muren voltooid,

- dat zij den cijns,
ouden impost
en tol niet zullen geven,
en gij zult den inkomsten der koningen
 schade aanbrengen.
- 14 Nu,
omdat wij bezoldiging uit het paleis trekken,
en het ons niet betaamt des konings oneere te zien,
daarom hebben wij gezonden
en *dit* den koning bekend gemaakt;
- 15 opdat men zoeker in het boek der kronieken
 uwer vaderen:
zoo zult gij vinden in het boek der kronieken,
en weten,
dat deze stad eene oproerige stad geweest is,
en den koningen en landschappen schade aanbrengende,
en dat zij daarbinnen afval gesticht hebben,
van oude tijden af:
daarom is die stad verwoest.
- 16 Wij maken dan den koning bekend,
dat,
zoo die stad zal worden opgebouwd
en hare muren voltrokken,
gij daardoor geen deel zult hebben
aan deze zijde der rivier."
- 17 De koning zond antwoord
aan Rehum den kanselier
en Simsai den schrijver,
en de overigen van hunne gezelschappen,
die te Samarië woonden,
mitsgaders aan de overigen
aan deze zijde van de rivier, *aldus*:
"Vrede,
en op zulken tijd.
- 18 De brief,
dien gij aan ons gezonden hebt,
is duidelijk voor mij gelezen.
- 19 En als van mij bevel gegeven was,
hebben zij gezocht
en gevonden,
dat die stad zich van oude tijden af
tegen die koningen heeft verheven,
en oproer
en afval
daarin gesticht is.
- 20 Ook zijn er machtige koningen geweest over Jeruzalem,
die geheerscht hebben overal
aan gene zijde der rivier;
en hun is cijns,
oude impost
en tol gegeven.
- 21 Geeft dan nu bevel
om die mannen te beletten,
dat die stad opgebouwd worde,
totdat van mij bevel zal worden gegeven.
- 22 Weest gewaarschuwd *van* feil in dezen te begaan:
waarom zoude het verderf
tot schade der koningen aanwassen?"

- 23 Toen,
nadat het afschrift des briefs van den koning Artahsasta
voor Rehum,
en Simsai den schrijver,
en hunne gezelschappen gelezen was,
trokken zij in haast naar Jeruzalem
tot de Joden,
en beletten hen
met macht
en geweld.
- 24 Toen hield het werk òp van het huis Gods,
die te Jeruzalem *woont*,
ja,
het hield òp
tot in het tweede jaar des koninkrijks van Darius,
den koning van Perzië.

5

Voortzetting van den bouw:

- 1 Haggai nu,
de Profet,
en Zacharia,
de zoon van Iddo,
Profeten,
profeteerden tot de Joden,
die in Juda
en te Jeruzalem waren:
in den naam des Gods Israëls
profeteerden zij tot hen.
- 2 Toen maakten zich òp Zerubbabel,
de zoon Sealtiëls,
en Jesúa,
de zoon Jozadaks,
en begonnen te bouwen het huis Gods,
die te Jeruzalem *woont*,
en met hen de Profeten Gods,
die hen ondersteunden.
- 3 Te dier tijd kwam tot hen Thathenai,
de landvoogd aan deze zijde der rivier,
en Sthar-Boznai,
en hun gezelschap,
en zij zeiden aldus tot hen:
"Wie heeft ulieden bevel gegeven
dit huis te bouwen,
en dezen muur te voltrekken?"
- 4 Toen zeiden wij aldus tot hen,
en welke namen waren der mannen,
die dit gebouw bouwden.
- 5 Doch de oog huns Gods was over de oudsten der Joden,
dat zij hen niet beletten,
totdat de zaak aan Darius kwam,
en zij alsdan daarover eenen brief wederbrachten.
- 6 Afschrift van den brief dien Thathenai,
de landvoogd aan deze zijde der rivier,
met Sthar-Boznai en zijn gezelschap,
de Afarsechaieten die aan deze zijde der rivier waren,
aan den koning Daríus zond.

7 Zij zonden een verhaal aan hem,
daarin was aldus geschreven.
"Den koning Darius zij alle vrede.

8 Den koning zij bekend,
dat wij getrokken zijn naar het landschap Juda,
ten huize des grooten Gods,
hetwelk gebouwd wordt met groote steenen,
en het hout wordt gelegd in de wanden,
en datzelfde werk wordt ras gedaan
en gaat voorspoediglijk door hunne handen voort.

9 Toen hebben wij de oudsten gevraagd,
en aldus tot hen gezegd:
'Wie heeft ulieden bevel gegeven
dit huis te bouwen
en dezen muur te voltrekken?'

10 Wijders hebben wij ook hunne namen afgevraagd,
dat wij ze u bekend maakten,
dat wij mochten overschrijven de namen der mannen,
die hoofden onder hen zijn:

11 en zij hebben ons dusdanig antwoord wedergegeven,
zeggende:
'Wij zijn knechten van den God des hemels
en der aarde,
en bouwen het huis,
dat vele jaren vóór dezen is gebouwd geweest;
want een groot koning Israëls had het gebouwd
en voltrokken.

12 Maar nadat onze vaders den God des hemels hadden vertoornd,
heeft Hij hen gegeven in de hand Nebukadnezars,
des konings van Babel,
des Chaldeërs,
dewelke dat huis heeft vernield
en het volk naar Babel weggevoerd.

13 Doch in het eerste jaar van Kores,
koning van Babel,
heeft de koning Kores bevel gegeven
dit huis Gods te bouwen.

14 Ja,
de vaten van Gods huis,
welke van goud en zilver waren,
die Nebukadnezar uit den tempel,
die te Jeruzalem was,
had weggenomen
en gebracht in den tempel van Babel,
die heeft de koning Kores uitgebracht
uit den tempel van Babel,
en zij zijn gegeven aan eenen,
wiens naam was Sesbazzar,
dien hij tot landvoogd had gesteld;

15 en hij zeide tot hem:
"Neem deze vaten,
ga ze afvoeren naar den tempel,
die te Jeruzalem is,
en laat het huis Gods gebouwd worden op zijne plaats."

16 Toen kwam deze Sesbazzar,
hij leide de fundamenten van het huis Gods,
die te Jeruzalem *woont*:
en daar is van toen af tot nu toe gebouwd,

- 17 doch niet volbracht.'
Zoo het nu den koning goeddunkt,
laat er gezocht worden
in het schathuis des konings aldaar,
dat te Babel is,
of het zij,
dat een bevel van den koning Kores gegeven zij,
om dit huis Gods te Jeruzalem te bouwen;
en dat men des konings believeu hiervan tot ons zende."

6

Het antwoord des konings:

- 1 Toen gaf de koning Darius bevel,
en zij zochten in de kanselarij,
waar de schatten werden weggelegd,
in Babel.
- 2 En te Achmetha,
in den burg,
die in het landschap Medië is,
werd eene rol gevonden,
en daarin was aldus geschreven:
" GEDACHTENIS:
- 3 In het eerste jaar des konings Kores
gaf de koning Kores *dit* bevel:
'Het huis Gods te Jeruzalem,
dat huis zal gebouwd worden ter plaatse
daar zij offeranden offeren,
en de fundamenten daarvan zullen zwaar zijn;
zijne hoogte van zestig ellen
en zijne breedte van zestig ellen;
4 met drie rijen van grooten steen,
en ééne rij van nieuw hout;
en de onkosten zullen uit des konings huis gegeven worden.
- 5 Daartoe zal men ook de gouden
en zilveren vaten van het huis Gods,
die Nebukadnezar uit den tempel,
die te Jeruzalem was,
heeft weggevoerd
en naar Babel gebracht,
wedergeven,
dat zij gaan naar den tempel,
die te Jeruzalem is,
aan zijne plaats,
en men zal ze afvoeren naar het huis Gods."
- 6 "Nu gij Thathenai,
landvoogd aan gene zijde der rivier,
gij Sthar-Boznai,
met ulieder gezelschap,
gij Afarsechaieten,
die aan gene zijde der rivier zijt,
weest verre van daar:
- 7 laat hen aan den arbeid van dit huis Gods;
dat de landvoogd der Joden
en de oudsten der Joden
dit huis Gods bouwen
aan zijne plaats.
- 8 Ook wordt van mij bevel gegeven,

- wat gijlieden doen zult aan de oudsten dezer Joden,
om dit huis Gods te bouwen:
te weten,
dat uit des konings goederen,
van den cijns aan gene zijde der rivier,
de onkosten dezen mannen spoediglijk gegeven worden,
opdat men ze niet belette.
- 9 En wat noodig is,
als jonge runderen
en rammen
en lammeren,
tot brandofferen den God van den hemel,
tarwe,
zout,
wijn
en olie,
naar het zeggen der Priesters,
die te Jeruzalem zijn,
dat het hun dag bij dag gegeven worde,
dat er geen feil zij:
- 10 opdat zij offeranden van lieflijken reuk
den God van den hemel offeren,
en bidden
voor het leven des konings
en zijner kinderen.
- 11 Voorts wordt bevel van mij gegeven,
dat al degene,
die dit woord zal veranderen,
een hout zal uit zijn huis gerukt
en opgericht worden,
waaraan hij zal worden opgehangen,
en zijn huis zal deswege
tot eenen drekhoop gemaakt worden.
- 12 De God nu,
Die Zijnen Naam aldaar heeft doen wonen,
werpe terneder alle koningen en volken,
die hunne hand zullen uitstrekken,
om te veranderen
en te verderven
dit huis Gods,
dat te Jeruzalem is;
ik Darús heb het bevel gegeven,
dat het spoediglijk gedaan worde."

Wederinwijding des tempels:

- 13 Toen deden Thathenai,
de landvoogd aan gene zijde der rivier,
Sthar-Boznai
en hun gezelschap,
spoediglijk alzoo,
naar hetgeen de koning Darús gezonden had.
- 14 En de oudsten der Joden bouwden
en gingen voorspoediglijk voort,
door de profetie des Profeten
Haggai,
en Zacharia, des zoons van Iddo;
en zij bouwden
en voltrokken het,

naar het bevel des Gods Israëls,
en naar het bevel van Kores,
en Darius,
en Artahsasta,
koning van Perzië.

- 15 En dit huis werd volbracht
op den derden dag der maand Adar;
dat was het zesde jaar
van het koninkrijk des konings Darius.
- 16 En de kinderen Israëls,
de Priesters
en Levieten,
en de overige kinderen der gevangenschap,
deden de inwijding van dit huis Gods met vreugde.
- 17 En zij offerden,
ter inwijding van dit huis Gods,
honderd runderen,
tweehonderd rammen,
vierhonderd lammeren
en twaalf geitebokken
ten zondoffer voor gansch Israël,
naar het getal der stammen Israëls.
- 18 En zij stelden de Priesters in hunne onderscheidingen,
en de Levieten in hunne afdeelingen,
tot den dienst Gods,
Die te Jeruzalem is,
naar het voorschrift van het boek van Mozes.

De viering van het Paaschfeest:

- 19 Ook hielden de kinderen der gevangenschap het Pascha
op den veertienden der eerste maand.
- 20 Want de Priesters
en de Levieten
hadden zich gereinigd als een *éénig man*,
zij waren allen rein;
zij slachtten het Pascha
voor alle kinderen der gevangenschap,
en voor hunne broederen de Priesters,
en voor zichzelf.
- 21 Alzoo aten de kinderen Israëls,
die uit de gevangenschap wedergekomen waren,
mitsgaders al wie zich van de onreinheid
der heidenen des lands tot hen afgezonderd had,
om den HEERE den God Israëls te zoeken;
- 22 en zij hielden het feest der ongezuurde *brooden* zeven dagen,
met blijdschap,
want de HEERE had hen verblijd,
en het hart des konings van Assur tot hen gewend,
om hunne handen te sterken in het werk van het huis Gods,
des Gods van Israël.

Ezra's komst naar Jeruzalem:

7

- 1 Na deze geschiedenissen nu,
in het koninkrijk van Artahsasta,
koning van Perzië:
Ezra,
de zoon van Seraja,

- 2 den zoon van Hilkía,
den zoon van Sallum,
den zoon van Zadok,
den zoon van Ahitub,
3 den zoon van Amarja,
den zoon van Azarja,
den zoon van Merajoth,
4 den zoon van Zerahja,
den zoon van Uzzi,
den zoon van Bukki,
5 den zoon van Abisúa,
den zoon van Pinehas,
den zoon van Eleazar,
den zoon van Aäron den Hoofdpriester:
6 deze Ezra trok op uit Babel;
en hij was een vaardig schriftgeleerde
in de wet van Mozes,
die de HEERE de God Israëls gegeven heeft;
en de koning gaf hem,
naar de hand des HEEREN zijns Gods over hem,
al zijn verzoek.
7 Ook *sommigen* van de kinderen Israëls
en van de Priesters
en de Levieten
en de zangers
en de portiers
en de Nethinim
trokken op naar Jeruzalem
in het zevende jaar van den koning Artahsasta.
8 En hij kwam te Jeruzalem
in de vijfde maand;
dat was het zevende jaar dezes konings.
9 Want op den eersten der eerste maand
was het begin van den optocht uit Babel,
en op den eersten des vijfden maand
kwam hij te Jeruzalem,
naar de goede hand zijns Gods over hem;
10 want Ezra had zijn hart gericht
om de wet des HEEREN te zoeken
en te doen,
en om in Israëel te leeren
de inzettingen
en de rechten.

De volmacht door den koning aan Ezra gegeven:

- 11 Dit is nu het afschrift van den brief,
dien de koning Artahsasta gaf
aan Ezra den Priester,
den schriftgeleerde:
den schriftgeleerde
in de woorden der geboden des HEEREN
en Zijne inzettingen over Israëel.
12 "Artahsasta,
koning der koningen,
aan Ezra den Priester,
den schriftgeleerde
in de wet van den God des hemels,
volkomen *vrede*

- en op zulken tijd.
- 13 Van mij wordt bevel gegeven,
dat al wie vrijwillig is in mijn koninkrijk,
van het volk Israëls
en deszelfs Priesters
en Levieten,
om te gaan naar Jeruzalem,
dat hij met u ga;
- 14 dewijl gij van voor den koning
en zijne zeven raadsheeren gezonden zijt,
om onderzoek te doen in Juda
en te Jeruzalem,
naar de wet uws Gods,
die in uwe hand is;
- 15 en om heen te brengen
het zilver
en goud,
dat de koning
en zijne raadsheeren
vrijwilliglijk gegeven hebben
den God Israëls,
Wiens woning te Jeruzalem is;
- 16 mitsgaders al het zilver
en het goud,
dat gij vinden zult
in het gansche landschap van Babel,
met de vrijwillige gave des volks,
en der Priesters,
die vrijwilliglijk geven
ten huize huns Gods,
dat te Jeruzalem is:
- 17 opdat gij spoedig voor dat geld koopt
runderen,
rammen,
lammeren,
met hunne spijsofferen
en hunne drankofferen,
en die offert op het altaar
des huizes van ulieder God,
dat te Jeruzalem is.
- 18 Daartoe wat u
en uwen broederen goeddunken zal
met het overige zilver
en goud te doen,
zult gijlieden doen,
naar het welgevallen uws Gods.
- 19 En de vaten,
die u gegeven zijn
ten dienste van het huis uws Gods,
geef die weder
voor den God van Jeruzalem.
- 20 Het overige nu,
dat van noode zal zijn
voor het huis uws Gods,
dat u voorkomen zal uit te geven,
zult gij geven uit het schathuis des konings.
- 21 En van mij,
mij koning Artahsasta,

- wordt bevel gegeven aan alle schatmeesters,
die aan gene zijde der rivier zijt,
dat alles wat Ezra de Priester,
de schriftgeleerde in de wet van den God des hemels,
van u zal begeeren,
spoedig gedaan worde:
- 22 tot honderd talenten zilvers toe,
en tot honderd kor tarwe,
en tot honderd bath wijn,
en tot honderd bath olie,
en zout zonder voorschrift.
- 23 Al wat naar het bevel van den God des hemels is,
dat het vlijtiglijk gedaan worde
voor het huis van den God des hemels;
want waartoe zoude er groote toorn zijn
over het koninkrijk des konings
en zijner kinderen?
- 24 Ook laten wij ulieden weten,
aangaande alle Priesters
en Levieten,
zangers,
portiers,
Nethinim
en dienaars van het huis dezes Gods,
dat men den cijns,
ouden impost
en tol
hun niet zal vermogen op te leggen.
- 25 En gij,
Ezra,
naar de wijsheid uws Gods,
die in uwe hand is,
stel regeerders
en rechters,
die al het volk rechten,
dat aan gene zijde der rivier is,
allen die de wetten uws Gods weten,
en aan wie ze niet weet,
zult gijlieden *die* bekend maken;
- 26 en al wie de wet uws Gods
en de wet des konings niet zal doen,
laat over dien spoedig recht worden gedaan,
hetzij ter dood,
of tot verbanning,
of tot boete van goederen,
of tot de banden."

Dankzegging van Ezra:

- 27 Geloofd zij de HEERE
de God onzer vaderen,
die al zulks in het hart des konings gegeven heeft,
om te versieren het huis des HEEREN,
dat te Jeruzalem is,
- 28 en heeft tot mij weldadigheid geneigd
voor het aangezicht des konings
en zijner raadsheeren
en aller geweldige vorsten des konings.
Zoo heb ik mij gesterkt,

naar de hand des HEEREN mijns Gods over mij,
en de hoofden uit Israël vergaderd
om met mij op te trekken.

8

Ezra's reisgenoten:

- 1 Dit nu zijn de hoofden hunner vaders
met hunne geslachtekening,
die met mij uit Babel optrokken
onder het koninkrijk van den koning Artahsasta:
- 2 van de kinderen van Pinehas,
Gersom;
van de kinderen van Ithamar,
Daniël;
van de kinderen van David,
Hattus;
- 3 van de kinderen van Sechanja,
van de kinderen van Paros,
Zacharia,
en met hem werden bij geslachtregisters gerekend,
aan manspersonen,
honderd en vijftig;
- 4 van de kinderen van Pahath-Moab,
Eljoënai,
de zoon van Zerahja,
en met hem tweehonderd manspersonen;
- 5 van de kinderen van Sechanja,
de zoon van Jahaziël,
en met hem driehonderd manspersonen;
- 6 en van de kinderen van Adin,
Ebed,
de zoon van Jonathan,
en met hem vijftig manspersonen;
- 7 en van de kinderen van Elam,
Jesaja,
de zoon van Athalja,
en met hem zeventig manspersonen;
- 8 en van de kinderen van Sefatja,
Zebadja,
de zoon van Michaël,
en met hem tachtig manspersonen;
- 9 van de kinderen van Joab,
Obadja,
de zoon van Jehiël,
en met hem tweehonderd en achttien manspersonen;
- 10 en van de kinderen van Selomith,
de zoon van Josifja,
en met hem honderd en zestig manspersonen;
- 11 en van de kinderen van Bebai,
Zacharia,
de zoon van Bebai,
en met hem achtentwintig manspersonen;
- 12 en van de kinderen van Azgad,
Johanan,
de zoon van Katan,
en met hem honderd en tien manspersonen;
- 13 en de laatsten van de kinderen van Adonikam,

welker namen deze waren:
Elifélet,
Jeïël en Semaja,
en met hen zestig manspersonen;
14 en van de kinderen van Bigvai,
Uthai
en Zabbud,
en met hem zeventig manspersonen.

Verhaal van de reis:

15 En ik vergaderde hen aan de rivier,
gaande naar Ahava,
en wij legerden ons aldaar drie dagen;
toen lette ik op het volk
en de Priesters,
en vond aldaar geene van de kinderen van Levi.
16 Zoo zond ik tot Eliëzer,
tot Ariël,
tot Semaja,
en tot Elnathan,
en tot Jarib,
en tot Elnathan,
en tot Nathan,
en tot Zacharia,
en tot Mesullam,
de hoofden;
en tot Jojarib
en tot Elnathan
de leeraars;
17 en ik gaf hun bevel aan Iddo,
het hoofd in de plaats Kasifja,
en ik leide de woorden in hunnen mond,
om te zeggen tot Iddo,
zijnen broeder,
en de Nethinim,
in de plaats Kasifja,
dat zij ons brachten
dienaars
voor het huis onzes Gods.
18 En zij brachten ons,
naar de goede hand onzes Gods over ons,
eenen man van verstand,
van de kinderen van Mahli,
den zoon van Levi,
den zoon Israëls,
namelijk Serebja,
met zijne zonen
en broederen,
achttien;
19 en Hasabja,
en met hem Jesaja
van de kinderen van Merari,
met zijne broederen
en hunne zonen,
twintig:
20 en van de Nethinim,
die David
en de vorsten

- ten dienste der Levieten gegeven hadden,
tweehonderd en twintig Nethinim,
die allen bij namen genoemd werden.
- 21 Toen riep ik aldaar een vasten uit
aan de rivier Ahava,
opdat wij ons verootmoedigden
voor het aangezicht Gods,
om van Hem te verzoeken
 eenen rechten weg voor ons
 en voor onze kinderkens
 en voor al onze have.
- 22 Want ik schaamde mij
van den koning een heir en ruiters te begeeren,
om ons te helpen
tegen den vijand op den weg,
omdat wij tot den koning hadden gesproken,
zeggende:
"De hand onzes Gods is ten goede over allen,
die Hem zoeken,
maar Zijne sterkte
en Zijn toorn over allen,
die Hem verlaten."
- 23 Alzoo vastten wij,
en verzochten zulks van onzen God:
en Hij liet Zich van ons verbidden.
- 24 Toen zonderde ik er twaalf af
van de oversten der Priesters:
Serebja,
Hasabja,
en tien van hunne broederen met hen;
- 25 en ik woog hun toe
het zilver
en het goud
en de vaten,
zijnde de offering voor het huis onzes Gods,
die de koning
en zijne raadsheeren
en zijne vorsten,
en gansch Israël,
die er gevonden werden
geofferd hadden.
- 26 Ik woog dan aan hunne hand af
zeshonderd en vijftig talenten zilver,
en honderd talenten aan zilveren vaten;
aan goud,
honderd talenten;
- 27 en twintig gouden bekers,
tot duizend drachmen;
en twee vaten van blinkend goed koper,
begeerlijk als goud.
- 28 En ik zeide tot hen:
"Gij zijt heilig den HEERE,
en deze vaten zijn heilig;
ook dit zilver
en dit goud,
de vrijwillige gave voor den HEERE
 uwer vaderen God.
- 29 Waakt

- en bewaart het,
totdat gij het opweegt,
in tegenwoordigheid van de oversten der Priesters
en Levieten
en der vorsten der vaderen Israëls,
te Jeruzalem
in de kamers van des HEEREN huis."
- 30 Toen ontvingen de Priesters
en de Levieten
het gewicht des zilvers
en des gouds
en der vaten
om te brengen te Jeruzalem ten huize onzes Gods.
- 31 Alzoo verreisden wij van de rivier Ahava
op den twaalfden der eerste maand,
om te gaan naar Jeruzalem;
en de hand onzes Gods was over ons,
en redde ons van de hand des vijands
en desgenen,
die *ons* lagen leide op den weg.
- 32 En wij kwamen te Jeruzalem,
en wij bleven aldaar drie dagen.
- 33 Op den vierden dag nu werd gewogen
het zilver
en het goud
en de vaten,
in het huis onzes Gods,
aan de hand van Meremoth,
den zoon van Uría,
den Priester,
en met hem Eleazar,
de zoon van Pinehas,
en met hen Jozabad,
de zoon van Jesús,
en Noadja,
de zoon van Binnui,
de Levieten,
- 34 naar het getal
en naar het gewicht van dat alles;
en het gansche gewicht werd terzelfder tijd opgeschreven.
- 35 En de weggevoerden,
die uit de gevangenschap gekomen waren,
offerden den God Israëls brandofferen:
twaalf varren voor gansch Israël,
zesennegentig rammen,
zevenenzeventig lammeren,
twaalf bokken ten zondoffer;
alles ten brandoffer den HEERE.
- 36 Daarna gaven zij de wetten des konings
aan des konings stadhouders
en landvoogden
aan deze zijde der rivier,
en zij bevorderden het volk
en het huis Gods.

9

Ezra's droefheid over de gemengde huwelijken:

- 1 Als nu deze dingen voleindigd waren,
traden de vorsten tot mij toe,
zeggende:
"Het volk Israëls
en de Priesters
en de Levieten
zijn niet afgezonderd van de volken dezer landen,
naar hunne gruwelen,
namelijk van de Kanaänieten,
de Hethieten,
de Ferezieten,
de Jebusieten,
de Ammonieten,
de Moabieten,
de Egyptenaren
en de Amorieten;
- 2 want zij hebben van hunne dochteren genomen voor zichzelf
en voor hunne zonen,
zoodat zich vermengd heeft het heilig zaad
met de volken dezer landen:
ja,
de hand der vorsten
en overheden
is de eerste geweest in deze overtreding."
- 3 Als ik nu deze zaak hoorde,
scheurde ik mijn kleed
en mijnen mantel,
en ik trok van het haar mijns hoofds
en mijns baards uit,
en zat verbaasd neder.
- 4 Toen verzamelden zich tot mij allen,
die voor de woorden van den God Israëls beefden,
om de overtreding der weggevoerden;
doch ik bleef verbaasd zitten
tot aan het avondoffer.

Ezra's gebed:

- 5 En omtrent het avondoffer
stond ik op uit mijne bedruktheid,
als ik nu mijn kleed en mijnen mantel gescheurd had;
en ik boog mij op mijne knieën
en breidde mijne handen uit
tot den HEERE mijnen God;
- 6 en ik zeide:
"Mijn God,
ik ben beschaamd
en schaamrood om mijn aangezicht tot U op te heffen,
mijn God;
want deze ongerechtigheden zijn vermenigvuldigd
tot boven *ons* hoofd,
en onze schuld is groot geworden
tot aan den hemel.
- 7 Van de dagen onzer vaderen af
zijn wij in groote schuld,
tot op dezen dag;

- en wij zijn om onze ongerechtigheden overgegeven,
wij,
onze koningen
en onze Priesters,
in de hand van de koningen der landen,
in zwaard,
in gevangenschap
en in roof
en in schaamte des aangezichts,
gelijk het is te dezen dage.
- 8 En nu is er,
als een klein oogenblik,
eene genade geschied van den HEERE onzen God,
om ons eene ontkoming over te laten,
en ons eenen nagel te geven
in Zijne heilige plaats,
om onze oogen te verlichten,
o onze God,
en om ons een weinig levens te geven
in onze dienstbaarheid.
- 9 Want wij zijn knechten;
doch in onze dienstbaarheid heeft ons onze God niet verlaten,
maar Hij heeft weldadigheid tot ons geneigd
voor het aangezicht der koningen van Perzië,
dat Hij ons *een weinig* levens gaf,
om het huis onzes Gods te verhoogen
en de woestigheden van hetzelfde op te richten,
en om ons eene omtuining te geven in Juda
en te Jeruzalem.
- 10 En nu
wat zullen wij zeggen,
o onze God,
na dit alles?
Want wij hebben Uwe geboden verlaten,
- 11 die Gij geboden hadt door den dienst van Uwe knechten
de Profeten,
zeggende:
'Het land waar gijlieden in komt
om dat te erven
is een vuil land,
door de vuiligheid van de volken der landen,
om hunne gruwelen,
waarmede zij dat vervuld hebben
van het ééne einde
tot het andere einde,
met hunne onreinigheid.
- 12 Zoo zult gij nu uwe dochteren niet geven
aan hunne zonen,
en hunne dochteren niet nemen
voor uwe zonen,
en zult hunnen vrede
en hun best niet zoeken
tot in eeuwigheid;
opdat gij sterk wordt
en het goede des lands eet,
en uwen kinderen doet erven tot in eeuwigheid.'
- 13 En na alles dat over ons gekomen is,
om onze booze werken

en om onze groote schuld;
omdat Gij,
o onze God,
belet hebt,
dat wij ten onder zouden gaan
vanwege onze ongerechtigheid,
en hebt ons eene ontkoming gegeven als deze is,
14 zullen wij nu wederkeeren
om uwe geboden te vernietigen,
en ons te verzwageren met de volken dezer gruwelen?
Zoudt Gij niet tegen ons toornen
tot verterens toe,
dat er geen overblijfsel noch ontkoming zij?
15 O HEERE God Israëls,
Gij zijt rechtvaardig;
want wij zijn overgelaten ter ontkoming,
zooals het is te dezen dage.
Zie,
wij zijn voor Uw aangezicht
in onze schuld,
want daar is niemand,
die deswege voor uw aangezicht zoude kunnen bestaan."

10

De vreemde vrouwen worden verwijderd:

1 Als Ezra alzo bad,
en als hij *deze* belijdenis deed,
weenende
en zich voor Gods huis nederwerpende,
verzamelde zich tot hem
uit Israël
eene zeer groote gemeente
van mannen
en vrouwen
en kinderen,
want het volk weende met groot geweën.
2 Toen antwoordde Sechanja,
de zoon van Jehiël,
een van de zonen van Elam,
en zeide tot Ezra:
"Wij hebben overtreden tegen onzen God,
en wij hebben vreemde vrouwen
van de volken des lands *bij ons* doen wonen;
maar nu,
daar is hoop voor Israël dezen aangaande.
3 Laat ons dan nu een verbond maken
met onzen God,
dat wij alle *die* vrouwen
en wat van haar geboren is
zullen doen uitgaan,
naar den raad des HEEREN
en dergenen,
die beven voor het gebod onzes Gods;
en laat er gedaan worden naar de wet.
4 Sta op,
want deze zaak komt u toe,
en wij zullen met u zijn:

- wees sterk
en doe het."
- 5 Toen stond Ezra op,
en deed de oversten der Priesters,
de Levieten
en gansch Israël zweren
te zullen doen naar dit woord;
en zij zwoeren.
- 6 En Ezra stond op van voor Gods huis,
en ging in de kamer van Johanan,
den zoon van Eljasib;
als hij daar kwam,
at hij geen brood
en dronk geen water,
want hij bedreef rouwe
over de overtreding der weggevoerden.
- 7 En zij lieten eene stem doorgaan
door Juda
en Jeruzalem,
aan alle de kinderen der gevangenschap,
dat zij zich te Jeruzalem zouden verzamelen;
- 8 en al die niet kwam in drie dagen,
naar den raad der vorsten
en der oudsten,
al zijne have zoude verbannen zijn,
en hij zelf zoude afgezonderd wezen
van de gemeente der weggevoerden.
- 9 Toen verzamelde zich alle mannen
van Juda
en Benjamin
te Jeruzalem in drie dagen;
het was de negende maand,
op den twintigsten in de maand;
en al het volk zat op de straat
van Gods huis,
sidderende om deze zaak
en vanwege de plasregenen.
- 10 Toen stond Ezra de Priester op
en zeide tot hen:
"Gijlieden hebt overtreden
en vreemde vrouwen *bij u* doen wonen,
om Israëls schuld te vermeerderen.
- 11 Nu dan,
doet de HEERE uwer vaderen God belijdenis,
en doet Zijn welgevallen,
en scheidt u af van de volken des lands
en van de vreemde vrouwen."
- 12 En de gansche gemeente antwoordde
en zeide met luider stem:
"Naar uwe woorden,
alzóó betaamt het ons te doen.
- 13 Maar des volks is veel,
en het is een tijd van plasregen,
dat men hier buiten niet staan kan;
en het is geen werk van één dag
noch van twee,
want onzer velen hebben overtreden
in deze zaak.

- 14 Laat toch onze vorsten der gansche gemeente *hierover* staan,
en allen,
die in onze steden zijn,
die vreemde vrouwen *bij zich* hebben doen wonen,
op gezette tijden komen,
en met hen de oudsten van elke stad
en derzelve rechters;
totdat wij ons afwenden de hittigheid des toorns onzes Gods
om dezer zaak wil."
- 15 Alleenlijk Jonathan,
de zoon van Asaël,
en Jahzeja,
de zoon van Tikva,
stonden hierover;
en Mesullam
en Sabbethai de Leviet
helpen hen.
- 16 En de kinderen der gevangenschap deden alzoo;
en Ezra de Priester,
met de mannen,
de hoofden der vaderen,
naar den huize hunner vaderen,
en zij allen bij namen *genoemd*,
scheidten zich af,
en zij zaten op den eersten dag der tiende maand
om deze zaak te onderzoeken.
- 17 En zij voleindigden het met alle mannen,
die vreemde vrouwen *bij zich* hadden doen wonen,
tot op den eersten dag
der eerste maand.
- 18 En daar werden gevonden van de zonen der Priesters,
die vreemde vrouwen *bij zich* hadden doen wonen:
van de zonen van Jesús,
den zoon van Jozadak,
en zijne broederen,
Maäseja,
en Eliëzer,
en Jarib,
en Gedalja.
- 19 En zij gaven hunne hand,
dat zij hunne vrouwen zouden doen uitgaan;
en schuldig zijnde,
offerden zij eenen ram van de kudde
voor hunne schuld.
- 20 En van de kinderen van Immer:
Hanani
en Zebadja.
- 21 En van de kinderen van Harim:
Maäseja,
en Elía,
en Semaja,
en Jehiël,
en Uzzía.
- 22 En van de kinderen van Pashur:
Eljoënai,
Maäseja,
Ismaël,
Nethaneël,

- Jozabad,
en Elasa.
- 23 En van de Levieten:
Jozabad,
en Simeï,
en Kelaja (dat is Kelita),
Pethahja,
Juda,
en Eliëzer.
- 24 En van de zangers:
Eljasib;
en van de portiers:
Sallum,
en Telem,
en Uri.
- 25 En van Israël:
van de kinderen van Paros:
Ramja,
en Jizzía,
en Malkía,
en Miamin,
en Eleazar,
en Malkía,
en Benaja.
- 26 En van de kinderen van Elam:
Mattanja,
Zecharja,
en Jehiël,
en Abdi,
en Jeremoth,
en Elía.
- 27 En van de kinderen van Zattu:
Eljoënai,
Eljasib,
Mattanja,
en Jeremoth,
en Zabad,
en Aziza.
- 28 En van de kinderen van Bebai,
Johanan,
Hananja,
Zabbai,
Athlai.
- 29 En van de kinderen van Bani:
Mesullam,
Malluch,
en Adaja,
Jasub,
en Seal,
Jeramoth.
- 30 En van de kinderen van Pahath-Moab:
Adna,
en Kelal,
Benaja,
Maäseja,
Mattanja,
Bezaleël,
en Binnuï,

- en Mannasse.
- 31 En van de kinderen van Harim:
Eliëzer,
Jissía,
Malkía,
Semaja,
Simeon
- 32 Benjamin,
Malluch,
Semarja.
- 33 Van de kinderen van Hasum:
Mattenai,
Mattatta,
Zabad,
Elifélet,
Jeremai,
Manasse,
Simeï.
- 34 Van de kinderen van Bani:
Maädi,
Amram,
en Uel,
- 35 Benaja,
Bedeja,
Keluhi,
- 36 Vanja,
Meremoth,
Eljasib,
- 37 Mattanja,
Mattenai,
en Jaásai,
- 38 en Bani,
en Binnuï,
Simeï,
- 39 en Selemja,
en Nathan,
Adaja,
- 40 Machnadbai,
Sasai,
Sarai,
- 41 Azareël,
en Selemja,
Semarja,
- 42 Sallum,
Amarja,
Jozef.
- 43 Van de kinderen van Nebo:
Jeïël,
Mattithja,
Zabad,
Zebina,
Jaddai,
en Joël,
Benaja.
- 44 Alle dezen hadden vreemde vrouwen genomen,
en *sommigen* van hen hadden vrouwen,
bij welke zij kinderen gekregen hadden.